

१

सिद्ध, दोषरहित र पूर्णता पाएको जगतमा विद्रोह

यस अध्यायका मूल पदहरू: १ यूहन्ना ४:८, १६, यूहन्ना ४:७-१६, इजकिएल २८:१२-१९, यशैया १४:१२-१५ र प्रकाश १२।

यस अध्यायको मूल सार पद: "ए बिहानको तारा, प्रभातको पुत्र, तँ स्वर्गबाट कसरी खसेको छस् तैले जाति-जातिहरूलाई होच्यायो, तर तँ कसरी तल पृथ्वीमा खसालिइस्।" यशैया १४:१२ (रूपान्तरित)।

धेरै बुद्धिजीवी, चिन्तक, दार्शनिक एवं धर्महरूले दुष्ट, पाप, खराब तत्वहरूको उत्पत्तिको बारेमा तर्क र व्याख्या गर्न प्रयास गर्दछन्। खराबको अस्तित्व सधैं छ किन कि खराब भएन भने असलको सराहना गर्न सक्दैन भनेर कतिपय ती बुद्धिजीवीहरूले तर्क गर्दछन्। संसार सिद्ध सृष्टि भएको हो तर जसोतसो खराब आफै उत्पन्न भयो भनेर कतिले भन्छन्। उदाहरणमा, ग्रीकको काल्पनिक वा पौराणिक कथामा देवताहरूले सृष्टि गरेका पहिला स्त्री पान्डोरालाई ती देवताहरूले एउटा सुन्दर बट्टा दिएको थियो। तर त्यस बट्टा नखोल्न उनलाई आदेश दिएको थियो। तर एक दिन उनले आफ्नो उत्सुकता थाम्नै सकेन, र उनले त्यो बट्टा खोल्न। तब त्यहाँबाट खराब, कष्ट, विमार, रोगव्याधीहरू निस्किए। त्यहाँबाट सारा संसारमा दुष्ट र खराब तत्वहरू उडेर गए। तर त्यस बट्टामा भएका दुष्टता पा खराब तत्वहरू त्यहाँ कसरी लुक्न पुगे भनेर भनिएको छैन।

ती तर्क र काल्पनिक पुराणहरूको विपरित हाम्रो प्रेमिलो परमप्रभु सर्वशक्तिमान हुनुहुन्छ (१ इतिहास २९:१०,११) र सिद्ध (मत्ती ५:४८) हुनुहुन्छ भनेर बाइबलले सिकाउँदछ। त्यसकारण उहाँले जे गर्नुहुन्छ त्यो सिद्ध हुनुपर्दछ (व्यवस्था ३२:४)। त्यसको अर्थ उहाँले सृष्टि गर्नुभएको हाम्रो पृथ्वी पनि सिद्ध नै थियो। तर यस सिद्ध, दोषरहित वा कुनै खोट नभएको पृथ्वीमा

पाप र खराब कसरी देखा परे त? उत्पत्ति ३ को अनुसार आदम र हव्वाको पतनले पाप, दुष्टता, खराब र मृत्यु यस संसारमा आए।

तर त्यस जवाफले अर्को प्रश्न पनि खडा गराउँछ। मानिसको पतन हुनुभन्दा अघि नै खराबको अस्तित्व थियो। यो खराब "सर्प"मा प्रकट भयो, जसले हव्वालालाई छल गन्यो (उत्पत्ति ३:१-५)। त्यसकारण मानव पतन हुनुभन्दा अगाडितिर हामी फर्कनुपर्दछ जहाँ खराबको स्रोत वा उत्पत्तिको बारेमा व्याख्या गर्दछ, जसको फलस्वरूप त्यस खराब तत्वले हाम्रो अस्तित्वमाथि शासन गरेको छ र बराबर हामीलाई दयनीय अवस्थामा होमिदिन्छ।

१. सृष्टिले परमप्रभुको प्रेमलाई व्यक्त गर्दछ

वर्तमान प्रकृतिको अवस्थामा दुवै असल र खराबको सन्देश धमिलो र अस्पष्ट तरिकाले मिसिएको छ। गुलाफका बिरूवाले सुन्दर र मगमग बास्ना आउने फूल फुलाउँछ तर त्यसले घोच्ने काँडाहरू पनि उमार्दछ। अमेरिकाको पहाडमा पाइने ट्युकान चराले (वा हाम्रै नेपालमा पाइने डाँफे जस्ता सुन्दर चराहरू) त्यसको सौन्दर्यताले हामीलाई प्रभाव पार्न सक्दछ, तर अरू चराहरूको गुँडमा ट्युकान गएर तिनीहरूको बचेराहरू खाइदिन्दा हामीलाई दुःख लाग्छ। मानव जाति पनि जो एक क्षणमा दया देखाउन क्षमता हुन्छ तर अर्को क्षणमा निर्दयी, दुष्ट, क्रोधी, हिंस्रक र घृणास्पद हुन सक्छ। खेतको मालिकलाई कामदारहरूले सोधेको यो प्रश्न र उनले दिएको जवाफलाई हामीले अचम्म मान्नु जरूरी छैन, "घरका मालिकका कमारारहरूले आएर उसलाई भने, 'हजूर, के तपाईंले आफ्नो खेतमा असल बीउ रोप्नुभएको होइन? त्यहाँ सामा कहाँबाट आयो?' "घरको मालिकले तिनीहरूलाई भन्यो, 'कुनै शत्रुले यसो गरेको हो।' " मत्ती १३:२७-२८। त्यसै गरेर परमप्रभुले यस संसार जगत सिद्ध र त्रुटीरहित सृष्टि गर्नुभएको थियो, तर शत्रुले रहस्यमय पापको बिजु रोपेर यसलाई प्रदुषित गन्यो।

१ यूहन्ना ४:८, १६मा लेखिएको छ, "प्रेम नगर्नेले परमेश्वरलाई चिन्दैन, किनभने परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ...यसरी हामीप्रति भएको परमेश्वरको प्रेम हामी जान्दछौं र विश्वास गर्छौं। परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ, र जो प्रेममा रहन्छ त्यो परमेश्वरमा रहन्छ, र परमेश्वर त्यसमा रहनुहुन्छ।" परमप्रभु प्रेम हुनुभएकै कारणले उनका सृजनात्मक क्रियाकलापहरू कस्ता थिए भनेर हामी कसरी निश्चित हुन सक्छौं?

परमप्रभु प्रेम हुनुहुन्छ भन्ने तथ्यले कमसेकम तीनवटा आधारभूत आशयहरूको सन्देश दिँदछ। पहिलो त, प्रेमको स्वभावै यस्तो हो कि त्यसलाई लुकाएर राख्दा त्यसको अस्तित्व रहँदैन। त्यसकारण, कुनै न कुनै तरिकाले प्रेमलाई व्यक्त गर्नु पर्छ। व्यक्त नगरिने वा गर्न नसक्ने प्रेम कस्तो होला? त्रीएक परमेश्वरले भित्रीय र बाहिरियरूपमा आफ्ना सृष्टिलाई आफूहरूमा भएको पारस्परिक प्रेम देखाउनुभएको छ। दोस्रो, परमप्रभुले जे गर्नुहुन्छ त्यो उहाँको बिनासर्त र अपरवर्तनीय प्रेमको उपज हो। यसमा उहाँका सृष्टिका कामहरू, उहाँको उद्धार गरिने क्रियालापहरू, र दुष्टहरूलाई दण्ड दिने पनि समावेश भएका हुन्छन्। खास गरेर "परमप्रभुको प्रेम उहाँको न्यायप्रणालीमा व्यक्त गरेको करुणाभन्दा कम छैन। उहाँको सिंहासनको जग नै न्याय हो, र साथै उहाँको प्रेमको फल हो"- द डिजाएर अभ एजेज, पृ. ७६२बाट रूपान्तरित। तेस्रोमा, परमप्रभु प्रेम हुनुभएको कारणले र उहाँले जे गर्नुहुन्छ त्यसले उहाँको प्रेम व्यक्त गर्ने भएकोले पापको सुरुवात गर्ने उहाँ हुने सक्दैन।

तर के परमप्रभुले जगत र पृथ्वी सृष्टि गर्ने पथ्यो र? उहाँको सार्वभौमिसत्ताको दृष्टिकोणले हेर्ने हो भने त्यसको जवाफ "अहँ।" जगत र पृथ्वीलाई सृष्टि गर्ने वा नगर्ने उहाँको आत्मनिर्णयको अधिकार हो (जसरी छोराछोरी पाउने नपाउने दम्पतिको आत्मनिर्णय हो-अनुवादक)। तर उहाँको प्रेमिलो स्वभावको दृष्टिकोणले उहाँले जगत र पृथ्वी सृष्टि गर्नुभयो किनकि उहाँले आफ्नो प्रेमलाई व्यक्त गर्न चाहनुभएको थियो। त्यो कस्तो अचम्मको सत्य हो, उहाँले मानिस जातिलाई सृष्टि गर्नुभयो जसले परमप्रभुको प्रेमलाईलाई उहाँलाईमात्र देखाउन सक्षममात्र होइन अरूहरूलाई पनि त्यो प्रेम बाँड्न र व्यक्त गर्न सक्नेगरि उसलाई रचनुभएको थियो।

परमप्रभुले सृष्टि गर्नुभएको थोकहरूलाई वरिपरि हेर्नुहोस्। पापले गर्दा तहसनहस भएतापनि परमप्रभुको प्रेमलाई प्रतिबिम्ब गरेको तपाईंले देख्नुहुन्छ? उहाँको सृष्टिले प्रकट गरेको उहाँको प्रेमद्वारा आशाका पाठहरू कसरी सिक्न सक्नुहुन्छ?

२. स्वविवेक वा आत्मनिर्णयको स्वतन्त्रता, प्रेमको आधार

प्रेमलाई उत्पादन गर्न र त्यसको उन्नति गर्न र संम्बर्द्धन गर्न स्वविवेक वा आत्मनिर्णयको स्वतन्त्रता कतिको महत्त्व छ भनेर यूहन्नाले कसरी व्यक्त गर्दछन्? हेर्नुहोस्, "१ प्रिय हो, जुनसुकै आत्मालाई विश्वास नगर, तर आत्माहरू परमेश्वरबाट आएका हुन् कि होइनन् भनेर तिनको जाँच गर। किनभने धेरै

झूटा अगमवक्ताहरू यस संसारमा निस्किएका छन्। २ यसैबाट तिमीहरू परमेश्वरका आत्मालाई चिन्छौः हरेक आत्मा जसले येशू ख्रीष्ट शरीरमा आउनुभएको हो भनी स्वीकार गर्छ, सो परमेश्वरबाट हो। ३ येशूलाई स्वीकार नगर्ने हरेक आत्मा परमेश्वरबाट होइन, तर त्यो ख्रीष्ट विरोधीको आत्मा हो, जसको विषयमा “त्यो आउँछ” भन्ने तिमीहरूले सुनेका छौ। अब त्यो यस संसारमा आइसकेको छ। ४ मेरा साना बालकहरू, तिमीहरूचाहिँ परमेश्वरका हौ, र तिनीहरूमाथि विजयी भएका छौ। किनभने जो तिमीहरूमा हुनुहुन्छ, उहाँ संसारमा हुनेभन्दा महान् हुनुहुन्छ। ५ तिनीहरू संसारका हुन्, यसकारण तिनीहरू संसारकै कुरा गर्छन्, र संसारले तिनीहरूका कुरा सुन्छ। ६ हामी त परमेश्वरका हौ। जसले परमेश्वरलाई चिन्छ उसले हाम्रो कुरा सुन्छ, र जो परमेश्वरको होइन, त्यसले हाम्रो कुरा सुन्दैन। यसैबाट हामी सत्यको आत्मा र भ्रमको आत्मालाई चिन्छौ। ७ प्रिय हो, हामी एउटाले अर्कोलाई प्रेम गरौं, किनभने प्रेम परमेश्वरबाट आउँछ। जसले प्रेम गर्छ त्यो परमेश्वरबाट जन्मेको हो, र परमेश्वरलाई चिन्छ। ८ प्रेम नगर्नेले परमेश्वरलाई चिन्दैन, किनभने परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ। ९ परमेश्वरको प्रेम हाम्रा माझमा यसरी प्रकट भयो, कि उहाँले आफ्ना एकमात्र पुत्र संसारमा पठाउनुभयो, ताकि पुत्रद्वारा हामी जिउन सकौं। १० प्रेम यसैमा छ, कि हामीले परमेश्वरलाई प्रेम गरेका होइनौं, तर उहाँले हामीलाई प्रेम गर्नुभयो, र हाम्रा पापको प्रायश्चित हुनका निम्ति आफ्ना पुत्र पठाउनुभयो। ११ प्रिय हो, यदि परमेश्वरले हामीलाई यसरी प्रेम गर्नुभएको हो भने, हामीले पनि एउटाले अर्कोलाई प्रेम गर्नुपर्छ। १२ परमेश्वरलाई कसैले कहिल्यै देखेको छैन। यदि हामीले एउटाले अर्कोलाई प्रेम गर्नु भने परमेश्वर हामीमा रहनुहुन्छ, र उहाँको प्रेम हामीमा सिद्ध भएको हुन्छ। १३ उहाँले हामीलाई आफ्ना आत्माबाट दिनुभएको छ, र यसैकारणले हामी यो जान्दछौं कि हामी उहाँमा रहन्छौं र उहाँ हामीमा रहनुहुन्छ। १४ हामीले देखेका छौं, र गवाही दिन्छौं, कि पिताले आफ्ना पुत्रलाई संसारका मुक्तिदाता हुन पठाउनुभएको छ। १५ जसले येशूलाई परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भनी स्वीकार गर्छ, त्यसमा परमेश्वर वास गर्नुहुन्छ, र त्योचाहिँ परमेश्वरमा। १६ यसरी हामीप्रति भएको परमेश्वरको प्रेम हामी जान्दछौं र विश्वास गर्छौं। परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ, र जो प्रेममा रहन्छ त्यो परमेश्वरमा रहन्छ, र परमेश्वर त्यसमा रहनुहुन्छ। १७ न्यायको दिनको निम्ति हामी पूर्ण भरोसासाथ बस्न सकौं भनेर प्रेम यसैमा हामीमा सिद्ध हुन्छ। किनकि उहाँ जस्तो हुनुहुन्छ हामी पनि यस संसारमा त्यस्तै छौं। १८ प्रेममा डर हुँदैन, तर सिद्ध प्रेमले डरलाई हटाउँछ। किनकि डरको

सम्बन्ध त दण्डसँग हुन्छ, अनि जो डराउँछ प्रेममा त्यो सिद्ध भएको हुँदैन।" १
यूहन्ना ४:१-१८।

नक्कली फूलहरू शानदार र सुन्दर हुन्छन्, तर तिनीहरू सक्कली फूल जस्तो बढ्दैनन र फूल्दैनन् पनि। रोबोट वा यान्त्रिक मानवलाई के कुरा गर्ने भनेर पहिलानै प्रोग्राम गरेर त्यस रोबोट भित्र कम्प्युटर उपकरण वा चिप्स राखिएको हुन्छ। तर तिनीहरूमा न त जीवन छ न त कुनै भावनाहरू। कसैले माया पाउनु वा प्रेम गर्नु छ भने, त्यसको उन्नति गर्नु छ र अरूहरूलाई बाँड्नु छ भने जीवित वा जिउँदो हुनु र आत्मनिर्णयको स्वतन्त्रता हुनु अपरिहार्य वा नभैनहुने मनस्थिति हो। त्यसकारण, हाम्रो प्रिय परमप्रभुले लुशिफरसमेत स्वर्गदूतहरू र मानव प्राणीलाई आत्मनिर्णय वा स्वविवेकको स्वतन्त्रताले दिमागमा सजाएर सृष्टि गर्नुभएको थियो। त्यसले के रोज्ने, के नरोज्ने, के गर्ने, के नगर्ने, कहाँ जाने, कहाँ नजाने, के विश्वास गर्ने के विश्वास नगर्ने, कसको पछि लाग्ने, कसको पछि नलाग्ने भन्ने अधिकार स्वर्गदूत र मानिसमा नै निहित गरेर सृष्टि गरेकोले तिनीहरू असल बाटोमामात्र होइन, गलत बाटोमा हिँड्ने सम्भावना पनि तिनीहरूलाई नै जिम्मा लगाइदिएको थियो। परमप्रभुले सारा जगत र पृथ्वीका जीवहरू सिद्ध, मेलमिलाप, शान्ति र सुखमय वातावरणमा सृष्टि गर्नुभएको थियो कि स्वविवेक प्रयोग गरेर प्रेम र ज्ञानबुद्धिमा बढ्नु।

परमप्रभु प्रेम हुनुहुन्छ र त्यो प्रेम आफ्नो प्रिय पुत्रलाई हाम्रा पापहरूको निम्ति बलि हुन दिनुभएर प्रकट गरिएको थियो भनेर यूहन्नाले बताएको हामीले पढ्यौं। त्यसको फलस्वरूप उहाँको अपार प्रेमप्रति आभारित भएर एक आपसमा प्रेम गरेर देखाउनुपर्छ भन्ने यूहन्नाको चाहना हो। ईश्वरीय गुणबाट उत्पत्ति भएको त्यस खालको प्रेम हामीमा भयो भने परमप्रभु हामीसित र हामी उहाँसँग छौं भनेर अरूहरूलाई विनाविवादिय प्रमाण हुन्छ र हामी कुन नीतिमा चल्छौं भन्ने तिनीहरूलाई विश्वसस्त पार्न सक्छौं। (यूहन्नाले सबै आत्मा, दर्शनलाई विश्वास नगर वा पछि नलाग्नु भनेका छन्, जसले येशू नै प्रभु हुनुहुन्छ भनेर स्वीकार गर्नेहरूसित एक हुनु भनेको छ, तर येशूलाई विश्वास नगर्नेहरूलाई भौतिक कार्यवाही गर भनेको छैन। इसाई भनेर दावी गर्ने दुवै क्याथोलिक र प्रोटेस्टेन्ट चर्चका अनुयायी, अगुवा वा धर्मगुरुहरूले अरूहरूलाई जबरजस्ती इसाई बनाउन खोजेको र नबन्नेहरूलाई अनेकौं यातना दिएको कालो विवरणले विश्वको विशेष गरेर पश्चिमी देशको इतिहासले पोटेको छ। त्यसले ती इसाईहरूले परमप्रभुको प्रेमलाई ठुक-याइ दिएको प्रमाणित गर्दछ-अनुवादकको थप)।

एक आपसलाई प्रेम गरेर परमप्रभुको प्रेमलाई प्रतिबिम्बित गर भन्ने यूहन्नाको अनुरोध त्यस वातावरणमामात्र उपयुक्त हुन्छ जब ती मानिसहरू जसले प्रेमलाई हृदयमा सजाएर बढाउँछन् र व्यक्त गर्न आत्मनिर्णयलाई प्रयोग गर्दछन्। तर स्वार्थी, आफ्नो भाऊ र मानसम्मान खोज्ने र आफ्नो जीवनलाई आफैलाईमात्र केन्द्रित गरेर जिउने मानिसहरूको निमित्त त्यो प्रेम हास्यस्पद हुन्छ। स्वविवेक र आत्मनिर्णयको स्वतन्त्रता सजिलैसँग दुरुपयोग गर्न सक्छ। यसको खेदजनक प्रमाण लुशिफर हो। स्वर्गमा नै परमप्रभुको बिद्रोह गरेर स्वर्ग र पृथ्वीमा दुःखद नतिजा उसले ल्यायो।

स्वविवेक र आत्मनिर्णयको स्वतन्त्रताको महत्त्वलाई स्वीकार गरे पनि केही मानिसहरू अझ पनि केही अन्यौलमा छन्। तिनीहरूले सोध्दछन् *यदि लुसिफरले विद्रोह गर्छ भनेर परमप्रभुलाई थाहा थियो भने उहाँले उसलाई किन सृष्टि गर्नुभयो?* लुशिफरलाई सृष्टि गर्नुभएर आखिरमा पापको उत्पत्तिको जिम्मा के परमप्रभु नै भएको ठहर्दैन र?

त्यस कठिन प्रश्नको जवाफ दिन अनेकौं परिकल्पना, अडकलबाजी र अन्दाज गर्न खोज्नु ईश्वरीय दृष्टिकोणमा उपयुक्त नहुन सक्छ, किनभने यो प्रश्नमा धेरै तत्वहरू छन्। ती तत्वहरूमा परमप्रभु नै "जिम्मेवार" हुनुहुन्छ भन्नेको तात्पर्य वा अर्थ के हो भन्ने प्रश्न समावेश हुन्छ। यथार्थमा भन्ने हो भने पापको सुरुवात र त्यसको स्वभाव रहस्यमय नै छ र कसैले पनि चित्तबुझ्दो रूपमा व्याख्या गर्न सक्दैन।

जेभएतापनि पापको अस्तित्व परमप्रभुको आदेशबाट भएको होइन; तर पापको अस्तित्व हुन उहाँले अनुमति दिनुभएको थियो (जसरी सैतानले अय्यबलाई दुःख दिन परमप्रभुले उसलाई स्वीकृति दिनुभयो)। अनि त्यस पापको आखिरी सजायँ येशूले क्रूसमा बोक्नुभएको थियो। उहाँको त्यो कामले अन्तमा आएर पाप पूर्णरूपमा निर्मूल पार्ने प्रावधानको सृजना भएको थियो। पाप, खराब, दुष्टता र पीडाको चिन्तनगर्ने क्रममा हामीले यो बिर्सिनुहुन्न कि पापको अस्तित्वको निमित्त परमप्रभु आफैले उच्चतम मोल तिर्नुभएको थियो र उहाँले यस्तो महाकष्ट पाउनुभयो कि त्यसको तुलनामा कोही पनि मानिसले कहिल्यै पनि गर्न सक्दैन।

पापलाई होइन पापीलाई परमप्रभुले कुन हिसाबले हेरेर प्रेम गर्नहुन्छ र पापको अन्त्य नभएसम्म हामी परमप्रभुका सन्तान भनेर दावी गर्नेहरूको जिम्मेवारी के छ? हेर्नुहोस्, देहायका पदहरू: "४३ "तिमीहरूले यसो भनेको सुनेका छौ, 'तिम्रो छिमेकीलाई प्रेम गर, र तिम्रो शत्रुलाई घृणा गर।' ४४ तर

म तिमीहरूलाई भन्दछु, आफ्ना शत्रुहरूलाई प्रेम गर, र तिमीहरूलाई सताउनेहरूका निम्ति प्रार्थना गर, ४५ र तिमीहरू स्वर्गमा हुनुहुने आफ्ना पिताका छोराहरू हुनेछौ। उहाँले दुष्ट र सज्जन दुवैलाई सूर्यको ताप दिनुहुन्छ, र धर्मी र पापी दुवैलाई वृष्टि दिनुहुन्छ। ४६ किनभने यदि तिमीहरूसँग प्रेम गर्नेहरूलाई मात्र प्रेम गर्दछौ भने तिमीहरूलाई के इनाम छ? के महसूल उठाउनेहरूले पनि त्यसै गर्दैनन् र? ४७ तिमीहरूले आफ्ना दाजुभाइहरूलाई मात्र अभिवादन गर्छौ भने अरूहरूले भन्दा बढी के गर्नु र? के अन्यजातिहरूले पनि त्यसै गर्दैनन् र? ४८ यसकारण जस्तो तिमीहरूका स्वर्गमा हुनुहुने पिता सिद्ध हुनुहुन्छ, तिमीहरू पनि त्यस्तै सिद्ध हुनुपर्दछ।" मत्ती ५:४३-४८ र "६ किनकि हामी दुर्बल हुँदा नै खीष्ट अधर्मीहरूका निम्ति ठीक समयमा मर्नुभयो। ७ धार्मिक मानिसको निम्ति मर्न तयार हुने कोही बिरलै पाइएला, कतै असल मानिसको निम्ति कसैले मर्ने आँट गरी पनि हाल्ला। ८ तर परमेश्वरले हाम्रा निम्ति उहाँको प्रेम यसैमा देखाउनुहुन्छ, कि हामी पापी छँदै खीष्ट हाम्रा निम्ति मर्नुभयो। ९ यसकारण उहाँको रगतद्वारा धर्मी ठहरिएका हुनाले झन् बढी हामी परमेश्वरको क्रोधबाट उहाँद्वारा बचाइनेछौ। १० किनकि हामी शत्रु छँदै उहाँका पुत्रको मृत्युद्वारा परमेश्वरसँग हाम्रो मिलाप भएको थियो भने, झन् बढी अब उहाँसँगै मिलाप भएका हुनाले खीष्टको जीवनद्वारा हामी बचाइनेछौ। ११ यति मात्र होइन, तर हाम्रा प्रभु येशू खीष्टद्वारा परमेश्वरमा हामी रमाउँदै पनि छौ, उहाँद्वारा अब हामीलाई परमेश्वरसँग मिलाप प्राप्त भएको छ।" रोमी ५:६-११।

स्वविवेक र आत्मनिर्णयको स्वतन्त्रता परमप्रभुको उपहार हो र यो पवित्र छ। तर यसमा धेरै शक्तिशाली परिणामहरूले लादिएको छ, तपाईंको निम्तिमात्र होइन अरूहरूको निम्ति पनि। तपाईंले के महत्त्वपूर्ण निर्णयहरू गरेर यस उपहारलाई प्रयोग गरिरहनुभएको छ र तपाईंले गर्नुहुने जुनसुकै निर्णयहरूले नतिजा ल्याउँदछ?

३. रहस्यमय कृतघ्नता वा वैगुनी

पापको रहस्यमय उत्पत्तिको बारेमा इजकिएल २८:११-१९ले हामीलाई के बताउँछ? हेर्नुहोस्, "११ परमप्रभुको यो वचन मकहाँ आयो: १२ "हे मानिसको छोरो, टुरोसका राजाको विषयमा विलाप गर, र त्यसलाई भन: 'परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: " तँ त सिद्धताको एक नमूना थिइस्, र बुद्धिले पूर्ण सर्वाङ्गसुन्दर। १३ परमेश्वरको बगैँचा अदनमा तँ थिइस्। हरेक

बहुमूल्य पत्थरले तँ सिँगारिएको थिइस्- मानिक, पुष्पराज, पन्ना, पीतमणि, आनिक्स, बिल्लौर, नीर, फिरोजा र बेरूजले तँ आभूषित थिइस्। तेरा मणिघरहरू सुनले मोहोरिएका थिए, तँ सृजेको दिनमा नै ती तयार पारिएका थिए। १४ अभिभावक करूब हुनलाई तँ अभिषेक गरिएको थिइस्, किनकि त्यसरी नै मैले तँलाई नियुक्त गरेको थिएँ। परमेश्वरको पवित्र पर्वतमा तँ थिइस्। अग्निमय पत्थरहरूका बीचमा तँ हिँड्थिस्। १५ तँ सृजिएको दिनदेखि तँमा अधर्म वा पाप फेला नपरेको दिनसम्म, तेरो चाल-ढङ्गमा तँ दोषरहित थिइस्। १६ तेरा चारैतिरका व्यापारद्वारा तँ उपद्रवले भरिइस्, र तँले पाप गरिस्। यसैले मैले तँलाई परमेश्वरको पर्वतबाट अपमान गरी खेदिदिँ, र हे अभिभावक करूब, मैले तँलाई अग्निमय पत्थरहरूका बीचदेखि धपाइदिँ। १७ तेरो सुन्दरताले गर्दा तेरो हृदय घमण्डले फुलियो, तँले आफ्नो गौरवको कारण तेरो बुद्धिलाई भ्रष्ट पारिस्। यसैले मैले तँलाई जमिनमा फालिदिँ। राजाहरूका अगि मैले तँलाई तमाशा बनाइदिँ। १८ तेरा धेरै पापहरू र बेईमान व्यापारद्वारा तँले तेरा पवित्रस्थानहरूलाई बिटुलो पारेको छस्। यसैले गर्दा मैले तँबाटै एउटा आगो निकालिदिँ, र त्यसले नै तँलाई भस्म पान्यो। तँलाई नियालेर हेर्नेहरू सबैका दृष्टिमा मैले तँलाई जमिनमा खरानी तुल्याइदिँ। १९ जाति-जातिहरूमा तँलाई चिन्नेहरू तँलाई देखेर भयभीत हुन्छन्। तँ एक डरलाग्दो अन्त्यमा आइपुगेको छस्, र तँ फेरि कहिल्यै रहनेछैनस्।

युगको अन्त्यको सन्देश प्रतिकको लवजद्वारा धेरै जसो इज्जकिएलको पुस्तक भरिएकोछ। विशेष नाउँ नै तोकिएर व्यक्तिहरू, जनावरहरू र बस्तुहरूलाई, र स्थानीय घटनाहरूलाई प्रयोग गरेर इज्जकिएलले सन्देशहरू मानिसहरूलाई सुनाएका थिए। तर ती स्थानीय बस्तु र घटनाहरूको प्रयोग गरेर दिइएको सन्देशहरूको बृहत्तर अर्थहरू थिए। उनले जगतमा भएका वा हुनेवाला इतिहासको वास्तविकतालाई लक्षित गरेर ती सन्देशहरू दिएका थिए। उदाहरणमा इज्जकिएल २८:१-१०मा टायर राजाको बारेमा उल्लेख गरिएको छ। टायर देश पुरानो ऐतिहासिक फिनिसियन बन्दरगाहमा बसालिएको थियो। यो समुद्रको छेउ भएकोले व्यापारले गर्दा यो देश समपन्न र उन्नति भएको थियो। त्यो देशलाई अहिले लेबनानमा छ। पौराणिककालमा टायर देशको राजा मानिसमात्र भएतापनि धनी र अहँकारी शासक थियो र आफूलाई भगवान भनेर दावी गर्थ्यो, त्यतिमात्र नभएर उनी सबै देवीदेवताहरूको गद्दीमा आफू बसेका भनेर दावी गर्दथे।

अनि यस ऐतिहासिक वास्तविक विवरणलाई इजकिएल २८:१२-१९ मा दृष्टान्त वा उपमाकोरूपमा प्रयोग गरिएको छ। टायरको राजालाई स्वर्गको दरवारमा रहेको लुशिफरसँग तुलना गरिएकोछ। टायरका राजा एक पछि अर्को पतन भए त्यसरी नै लुशिफर स्वर्गबाट पतनभएको थियो भनेर हामीलाई बुझाउन खोजिएको छ। त्यसकारण समुद्रहरूको बीचमा रहेका (इजकिएल २८:२,८) मानवीय राजाको चित्रण लुशिफरतिर इङ्कित गरिएको छ। जसरी पौराणिक कालको टायर झकिएलाऊ हुन्थे सबैको आदर पाउँथे त्यसरी नै लुशिफरको सम्मान ठूलो थियो भनेर इजकिएलले यसरी बताउँछ, "१३ परमेश्वरको बगैँचा अदनमा तँ थिइस्। हरेक बहुमूल्य पत्थरले तँ सिँगारिएको थिइस्- मानिक, पुष्पराज, पन्ना, पीतमणि, आनिक्स, बिल्लौर, नीर, फिरोजा र बेरूजले तँ आभूषित थिइस्। तेरा मणिघरहरू सुनले मोहोरिएका थिए, तँ सृजेको दिनमा नै ती तयार पारिएका थिए। १४ अभिभावक करूब हुनलाई तँ अभिषेक गरिएको थिइस्, किनकि त्यसरी नै मैले तँलाई नियुक्त गरेको थिएँ। परमेश्वरको पवित्र पर्वतमा तँ थिइस्। अग्निमय पत्थरहरूका बीचमा तँ हिँड्थिस्।" इजकिएल २८:१३-१४।

ती सबै विवरणमा लुशिफरको सुरुको चरित्रको निर्णायक वर्णन इजकिएल २८:१५मा पाइन्छ। यसमा लेखिएकोछ, "तँ सृजिएको दिनदेखि तँमा अधर्म फेला नपरेको दिनसम्म, तेरो चाल-ढङ्गमा तँ दोषरहित वा सिद्ध थिइस्।" सिद्धको अर्थ निर्दोषमात्र नभएर सबै गुणहरूले सम्पन्न र पूर्ण भएको भन्ने अर्थ पनि लाग्छ। त्यसकारण, उसको सिद्धतामा खराब गर्ने वा गल्ती गर्ने क्षमता पनि समावेश भएको थियो। यान्त्रिक स्वर्गदूत नभएको कारणले लुशिफर नैतिक जीव थियो र स्वविवेक वा आत्मनिर्णयको स्वतन्त्रताले सजिएको थियो। परमप्रभुको राज्यमा सिद्ध जीवमा हुने गुणहरूमा आत्मनिर्णय पनि एक हो।

वास्तविकरूपमा भन्ने हो भने लुशिफर सिद्ध र दोषरहित सृष्टि गरिएको थियो। उसलाई स्वतन्त्ररूपमा रोज्ने खुबी थियो। त्यो खुबी आफ्नो र सबैको हितलाई प्रयोग गरिनुपर्थ्यो। तर उसले स्वविवेक वा आत्मनिर्णयको स्वतन्त्रतालाई दुरुपयोग गर्‍यो र ऊ भ्रष्ट भयो। आफ्नो भाऊ खोज्ने बानि वा आफू को हो सो विसेर अहिलेको भन्दा उसले उच्च स्थान र अधिकार खोजेको थियो।

परमप्रभुले उसलाई सृष्टि गरेर सम्मान गर्नुभएकोप्रति ऊ संतुष्ट भएन। त्यसको फलस्वरूप, परमप्रभुप्रति आभारित हुन र उहाँलाई धन्यवाद दिने स्वभाव उसबाट गायब भयो। उसले आफ्नो क्षमता र योग्यताभन्दा ठूलो मान,

सम्मान, ओहोदा र भाऊ खोज्यो। सिद्ध जगतमा भएको सिद्ध स्वर्गदूतमा यो खराब तत्व कसरी पस्यो सोलाई बाइबलले रहस्य भनेर किटान गरिएको छ।

"पाप रहस्यमय छ र कसैले यसको व्याख्या गर्न सक्दैन। पाप र खराब तत्वको अस्तित्व वा विद्यमान हुनुको कुनै कारणनै छैन। यदि पापको बारेमा अनेकौं अडकल गरेर व्याख्या गर्न खोजियो भने त्यसको कारण दिन खोजिन्छ र पापलाई सफाइ दिन वा उसको औचित्य ठिक हो भनेर साबित गर्न खोजिन्छ। सिद्ध, निर्मल र दोषरहित जगतमा पाप देखा पस्यो, तर पाप गर्ने कुनै बहाना थिएन भनेर बाइबलमा देखाएको छ।"-एलेन जी. हाइट, *द टुथ अबाउट आन्जलस*, पृ. ३०बाट रूपान्तरित।

१ थेसोलोनिकी ५:१८मा पावलले भन्छन्, "सबै परिस्थितिमा धन्यवाद देओ, किनकि खीष्ट येशूमा तिमीहरूका लागि परमेश्वरको इच्छा यही हो।" जब दुःखकष्ट र परिक्षाहरू आउँछ जसरी पावललाई अनगिन्तियौ आएका थिए तर हामीमा उब्जिने कुनै पनि बैगुनी र आत्मदया वा स्वसहानुभूतिको भावनालाई जित्न पावलका वचनले कसरी सघाउँछ?

४. अहंकार र घमण्डको मोल

बाइबलमा दुई प्रमुख विषयहरूको बीचमा प्रतिस्पर्धा गरिरहेको हामी पाउँछौं। एउटाचाहीँ सालेम, सियोन पहाड, इस्राएलमा भएको भौगोलिक यरुशलेम र नयाँ यरुशलेम जसले परमप्रभुको राज्यको प्रतिनिधित्व गर्दछ। अर्को मुख्य विषयवस्तु बाबेल र बेबिलोन हो जुन सैतानको नक्कली वा जाली कार्यक्षेत्र। धेरै पल्ट परमप्रभुले उहाँका जनहरूलाई जीवित, सृष्टिकर्ता, सनातन परमप्रभुलाई नमान्ने सत्य धर्मरहित बेबिलोनबाट निस्केर उहाँले प्रतिज्ञा गर्नुभएको देशमा आएर उहाँको सेवा गर्नु भनेर आह्वान गर्नुभएको थियो।

उदाहरणमा अब्राम (जसलाई पछि अब्राहम भनेर कहलाइयो) मूर्तिपूजा गर्ने कल्दीको अर वा उरबाट निस्केर कनानमा जान परमप्रभुले अन्हाउनुभएको थियो (उत्पत्ति ११:३१-१२:९)। (अहिले यो क्षेत्र इराकमा छ)। धेरै समयको निर्वासनपछि यहूदीहरू बेबिलोनबाट (आधुनिक इराक) यरुशलेममा फर्केका थिए (एज्रा २)। र प्रकाशको पुस्तकमा, परमप्रभुका जनहरूलाई युगको अन्तको बेबिलोन (प्रकाश १४:४)बाट निस्केर उहाँमा गाँसिएर बस्न आह्वान गरिएकोछ। अनि उहाँसँगै सियोन पहाड र नयाँ यरुशलेममा तिनीहरू रहेनछन् (प्रकाश १४:१, प्रकाश २१:१-३, १०)।

स्वर्गकै वातावरणमा रहेको लुशिफरको घमण्ड, आफ्नो भाऊ खोज्ने प्रवृत्ति र अहंकारले गर्दा जगत र पृथ्वीलाई लामो समयसम्म कसरी असर पान्यो? हेर्नुहोस्, "१२ ए बिहानको तारा, प्रभातको पुत्र, तँ स्वर्गबाट कसरी खसेको छस्! उहिले जाति-जातिहरूलाई होच्याउने, तँ कसरी भूईँमा तल खसालिइस्। १३ तैले आफ्नो हृदयमा भनिस्, "म स्वर्गमा उक्लनेछु। परमेश्वरका ताराहरूभन्दा माथि म मेरो सिंहासनलाई उच्च पार्नेछु। पवित्र पर्वतको सबैभन्दा उच्च टाकुरामा सभासदको पर्वतमा म विराजमान हुनेछु। १४ म बादलको टुप्पाभन्दा माथि उक्लनेछु, म आफूलाई सर्वोच्च परमेश्वर जत्तिकै बनाउनेछु।" १५ तर तँ चिहानसम्म, खाइलको तल्लो गहिराइसम्मै होच्याइस्।" यशैया १४:१२-१५।

बाइबलमा, बेबिलोन सहर परमप्रभु र उहाँको राज्यको सिधै विपक्ष वा विरोधी शक्ति भनेर औँल्याइएको छ; र बेबिलोनको राजा (नेबुकदनेजारलाई पनि विशेष इङ्कित गरिएकोछ) घमण्ड, अहङ्कारी, अरूलाई दमन गर्ने र अभिमानीको प्रतिक हुन गएको छ। राजा नेबुकदनेजारलाई ठूलो मूर्तिद्वारा बेबिलोन साम्राज्य केवल सुनको टाउकोमात्र हो र उनको पछि आउने साम्राज्यहरू कमसलका हुन्छन् भनेर परमप्रभुले प्रकट गर्नुभएको थियो। परमप्रभुको प्रकटीकरणलाई चुनौति दिएर राजाले पूरै सुनको मूर्ति बनाए। उनको साम्राज्य सधैंभरि रहन्छ भनेर उनले दावी गरे। त्यस मूर्तिलाई सारा जनसमूहले ढोग्न पनि उनले आदेश दिएका थिए (दानिएल ३)। टायरको राजाको मामिलामा (इजकिएल २८:१२-१९) जस्तै बेबिलोनको राजापनि लुशिफरको प्रतिक हुन पुगेको थियो।

अभिमानी, हठी, निरङ्कुस, क्रुर र दमनकारी बेबिलोनको राजाको पतनको बारेमा यशैया १४:३-११मा लेखिएको छ। अनि, यशैया १४:१२-१४मा यशैया संसारको ऐतिहासिक क्षेत्रबाट स्वर्गको दरवारतिर ध्यान दिन्छ। त्यही खालको अभिमानी, हठी, निरङ्कुस, क्रुर र दमनकारी स्वभाव लुशिफरको दिमागमा चढ्दा उसको पतन भएको थियो। लुशिफर स्वर्गका सारा जीवहरू भन्दा उच्चमा आफ्नो सिंहासन स्थापना गर्ने र आफूलाई परमप्रभु जस्तै बनाउने (यशैया १४:४) सेखी गरेको थियो। स्वर्गमा यो नयाँ र दुश्मनी वातावरणको सुरुवाट थियो। परमप्रभुको सर्वहित खोज्ने प्रेम र सहयोगलाई लुशिफरको स्वार्थपना र प्रतिस्पर्धा गर्ने मनस्थितिले चुनौति दिएको थियो। आफू को हो त्यस्तै स्वभाव परमप्रभुको हो भनेर शत्रुले आरोप लगाउन दुस्साहस गरेको थियो। अरू स्वर्गदूतहरूको सामु उसले उसको त्यस झुटो आरोपलाई

फैलाएको थियो। यस जगतमा खराब, पाप र दुष्टताको रहस्यमय सुरुवात सैतानको आफ्नो निर्णयको कारणले भएको थियो।

कतिपय समयमा हामी आफ्ना पद र उपलब्धीहरूले घमण्ड र धाक लगाउन सजिलो हुन्छ। येशूको क्रूस हाम्रो सामनु राख्दा त्यस खालको सैतानिक प्रवृत्तिबाट हामी कसरी जोगिन सक्छौं?

५. अविश्वासको फैलावट

स्वर्गमै सुरु भएको विद्रोह पृथ्वीमा फैलियो भनेर सिकाउने प्रकाश १२ अध्याय हेर्नुहोस् "१ स्वर्गमा एउटा आश्चर्यजनक चिन्ह देखियो: सूर्य पहिरेकी एउटी स्त्री देखा परी, जसको पाउमुनि चन्द्रमा थियो, र त्यसले शिरमा बाह्र वटा ताराको मुकुट लाएकी थिई। २ त्यो गर्भवती थिई, र जन्माउने अवस्थाको पीडामा प्रसववेदनाले चिच्याइरहेकी थिई। ३ अनि स्वर्गमा अर्को एउटा चिन्ह देखियो: सात वटा शिर, दश वटा सीङ र शिरमा सात वटा मुकुट लाएको एउटा ठूलो रातो अजिङ्गर देखा पयो। ४ त्यसको पुच्छरले स्वर्गको एक तिहाइ ताराहरूलाई सोहोरेर पृथ्वीमा फालिदियो। बालक जन्मनासाथ त्यसलाई निलिहालू भनी त्यो अजिङ्गर बालक जन्माउन लागेकी स्त्रीको सामुन्ने खडा थियो। ५ त्यस स्त्रीले सारा जातिलाई फलामको डन्डाले शासन गर्ने एउटा छोरो जन्माई। त्यसको बालक परमेश्वरकहाँ उठाइएर उहाँको सिंहासनमा लगियो। ६ त्यो स्त्रीचाहिँ उजाड-स्थानभिन्न भागी, जहाँ एक हजार दुई सय साठी दिनसम्म त्यसको पालनपोषण होस् भनेर परमेश्वरले त्यसको लागि ठाउँ तयार राख्नुभएको थियो। ७ अनि स्वर्गमा लडाइँ भयो। मिखाएल र तिनका दूतहरूले त्यस अजिङ्गरसँग युद्ध गरे। अजिङ्गर र त्यसका दूतहरूले पनि युद्ध गरे, ८ तर यिनीहरू हारे, र यिनीहरूका निम्ति स्वर्गमा कुनै ठाउँ रहेन। ९ त्यो ठूलो अजिङ्गर तल फालियो-त्यो प्राचीन सर्प, जो सारा संसारलाई बहकाउने दियाबलस वा शैतान हो। त्यो पृथ्वीमा फर्प्याँकियो र त्यसका दूतहरू त्यसका साथसाथै फर्प्याँकिए। १० तब मैले स्वर्गमा यसो भनिरहेको एउटा ठूलो आवाज सुनें, "अब हाम्रा परमेश्वरको मुक्ति, शक्ति, राज्य र उहाँका खीष्टको अधिकार आएको छ। किनकि हाम्रा भाइहरूलाई दोष लगाउने, जसले हाम्रा परमेश्वरको सामुन्ने तिनीहरूलाई दिनरात दोष लगाउँछ, त्यो तल फर्प्याँकिएको छ। ११ तिनीहरूले थुमाको रगत र आफ्ना गवाहीको वचनको कारण त्यसलाई जितेका छन्, र तिनीहरूले मृत्युसम्मै पनि आफ्नो ज्यानको माया राखेनन्। १२ यसकारण हे स्वर्गमा रहनेहरू, तिमीहरू रमाओ। तर पृथ्वी र समुद्रलाई धिक्कार छ। किनभने आफ्नो समय अल्प छ भनी थाहा पाएर दियाबलस ठूलो क्रोधसाथ तिमीहरूकहाँ

तल आएको छ।" १३ जब त्यस अजिङ्गरले आफू पृथ्वीमा फर्काएको देख्यो, तब त्यसले छोरो जन्माउने त्यस स्त्रीलाई खेदयो। १४ तर त्यस स्त्रीलाई त्यस सर्पको सम्मुखबाट उजाड-स्थानमा उडेर जानलाई ठूलो गरुडका दुई पखेटा दिइए। त्यो उजाड-स्थान साढे तीन वर्षसम्म त्यस स्त्रीको पालनपोषणको निम्ति तयार गरिएको थियो। १५ त्यस स्त्रीलाई बाढले बगाओस् भनेर त्यस सर्पले स्त्रीको पछि आफ्नो मुखबाट नदीजस्तै पानी निकाल्यो। १६ तर पृथ्वीले त्यस स्त्रीलाई सहायता गर्‍यो, र अजिङ्गरले आफ्नो मुखबाट निकालेको नदी पृथ्वीले आफ्नो मुख उघारेर निलिदियो। १७ अजिङ्गर त्यस स्त्रीसँग क्रोधित भयो, र उनका बाँकि सन्तानसँग युद्ध गर्न गयो, परमप्रभुका आज्ञाहरू पालन गर्छन् र येशूको गवाहीलाई पक्रिराख्छन्।" (कुनै कुनै नेपाली बाइबलमा पद १७लाई हटाएर यो थपिएकोछ, "अनि त्यो अजिङ्गर समुद्रको किनारमा खडा भयो")।

लुशिफरको पतन केवल वैचारिक भिडन्तमात्र वा दिमागहरूको टक्करमात्र थिएन। यो कुनै वाद वा दर्शनको वाक भिडन्तमात्र थिएन। प्रकाश १२ले हामीलाई बताउँदछ कि स्वर्गमै ठूलो भौतिक युद्ध भयो। त्यस महायुद्धमा लुशिफर र उसका स्वर्गदूतहरू एकातिर थिए भने येशू उहाँका स्वर्गदूतहरू एकातिर थिए। यो कुनै पौराणिककथामा रचिएको महायुद्ध थिएन। लुशिफरले नै वास्तविक युद्धको नेतृत्व गरेको थियो। लुशिफरलाई प्रकाश १२मा "ठूलो अजिङ्गर वा ड्रागन," "पुरानो सर्प," "दियाबलस वा सैतान," (नेपाली शब्दकोशमा दानव) र "भाइहरूलाई दोष लगाउने" भनेर सम्बोधन गरिएको छ (प्रकाश १२:९,१०) भने, खीष्टलाई "मिखाएल" (प्रकाश १२:७) जसको अर्थ "परमप्रभु जस्तै हुनुहुन्छ" हो।

यहूदा ९को अनुसार येशूलाई प्रधान स्वर्गदूत भनिएको छ। कतिले उहाँमात्र स्वर्गदूत जीव हुनुहुन्छ भनेर ठान्दछन्। दानिएलले देखेका विभिन्न मुख्य दर्शनहरूमा खीष्टलाई मुख्य बनाएर टुंग्याइएको छ साथै विभिन्न नाउँले उहाँलाई सम्बोधन गरिएको छ: आकाशबाट आएको कुनै हातहरूले नखोपेको चट्टानले ढालेर उहाँको अनन्त राज्य स्थापना गरिएको चट्टान (दानिएल २:३४,४५), मानिसको पुत्र (दानिएल ७:१३), पवित्र जनहरूका सेना र राजकुमारहरूको राजकुमार (दानिएल ८:१०,२५) र मिखाएल महान् राजकुमार (दानिएल १२:११)। वास्तविकरूपमा परमप्रभुको स्वर्गदूत भनेर सम्बोधन गरिँदा परमप्रभु आफै हुनुहुन्छ (प्रस्थान ३:१-६, प्रेरित ७:३०-३३ आदि), त्यसकारण मिखाएल त्यही ईश्वरीय व्यक्ति हुनुहुन्छ जो खीष्ट आफै।

प्रकाश १२ले निरन्तररूपमा चलिरहेको महान् युद्ध वा महान् विवादीय युद्धको समुच्चरूपमा चित्रण यसरी चित्रण गरिएकोछ, (१) लुशिफर र एक

तिहाइ स्वर्गदूतहरूको युद्ध वा विद्रोहको सुरु (२) क्रूसमा येशूले विजय प्राप्त गर्नुभएर त्यो युद्धको निर्णायक अन्त्य र (३) परमप्रभुका अन्तको समयमा रहने जनहरूको विरुद्धमा छेडिरहने युद्धको अझै निरन्तरता।

महान् विवादको सुरुको बारेमा आफ्नो मनतव्य व्यक्त गर्दै दिदीमाँ एलेनले यसरी व्याख्या गर्नुभएको छ, "महान् सदाशय र दया देखाउनुभएर परमप्रभुले लुशिफरको खराब नियतलाई सहनुभएको थियो। जब असंतुष्टि स्वभावलाई उसको दिमागमा खेलाइरहँदा उसको उच्च ओहोदाबाट उसलाई तुरन्तै झारिएको थिएन। परमप्रभुका बफादारी स्वर्गदूतहरूको बीचमा आफ्नो झुटा दावीहरू प्रस्तुत गर्दासम्म प्रभुले उसको तुरन्तै कार्वाही गर्नुभएन। धेरै समयसम्म उसको पदलाई स्वर्गमा स्थापित नै गरिएको थियो। पश्चाताप र प्रभुमा समर्पित हुने शर्तमा उसलाई बारम्बार क्षमा उपलब्ध गराएको थियो।"- द ग्रेट कन्त्रभर्सी, पृ. ४९५, ४९६बाट रूपान्तरित।

स्वर्गमा त्यो युद्ध कतिसम्म चलिरह्यो त्यो हामीलाई थाहा छैन। तर युद्धको तिब्रता र समयको ख्याल भन्दा पनि यो ठूलो द्वन्द्वको महत्त्वपूर्ण पक्ष त सैतान र उसका स्वर्गदूतहरू "हारे, र यिनीहरूका निमित्त स्वर्गमा कुनै ठाउँ रहेन" (प्रकाश १२:८, लूका १०:१८मा पनि यसको पुष्टि गरिएकोछ)। तर हाम्रो निमित्त ठूलो समस्या त तिनीहरू यस पृथ्वीमा आए र युगको अन्तसम्म तिनीहरूसँग युद्ध गर्न हामीलाई बाध्य पारिएको छ।

यस पृथ्वीमा त्यो युद्ध कसरी छेडिरहेको छ भन्ने वास्तविक प्रमाण तपाईंले कसरी देखिरहनुभएको छ? यस युद्धमा हाम्रो शत्रुलाई माथ गर्न हामीमा केमात्र आशा छ?

उपसंहार:

थप जानकारी: पाट्रियार्क एण्ड प्रोफेटस, पृ. ३३-४३को "ह्राइ वाज सिन पर्मिटिड?" र द ग्रेट कन्त्रोभर्सी पृ. ४९२-५०४को "द ओरिजिन अभ इभिल।" "सैतान र उसका स्वर्गदूतहरूले स्वर्गको वर्णन नै गर्न नसकिने महिमा देखेका थिए, तिनीहरूले परमप्रभुको विशाल राजकीय गौरवको अनुभव गरेका थिए। तिनीहरू परमप्रभुकै महिमाको अगाडि उभिएका थिए। तर तिनीहरूले उहाँको विरुद्धमा विद्रोह गरे। तिनीहरूको मुक्तिको निमित्त आशाको कुनै थिएन। त्यहाँ अब परमप्रभुको महाशक्तिको नयाँ र अचम्मको प्रदर्शन गरेर तिनीहरूलाई गहिरो प्रभाव पार्ने कुनै छैन किनकि तिनीहरूले उहाँको महिमालाई अनुभव गरिसकेका थिए। यदि तिनीहरू अवर्णिय महिमाको सम्मुखमै विद्रोह गर्छन् भने तिनीहरूलाई कुनै अरू अनुकूल वातावरणमा राखिन सक्दैनथ्यो जहाँ तिनीहरू

परिवर्तन भएको प्रमाणित गर्न सकुन्। तिनीहरूको विद्रोही मनस्थिति, गनगन गर्ने बानी, शङ्का, डाह र ईर्ष्या गर्ने वा आफ्नो भाउ खोज्ने मानसिकतालाई साम्य पार्न कुनै आरक्षित गरिएको शक्ति थिएन न त तिनीहरूले अनुभव गरेको भन्दा असिमित महिमाको महान् उच्चता र गहिऱ्याइ थियो। तिनीहरूको दोष र तिनीहरूको दण्ड स्वर्गको दरवारमा तिनीहरूले पाएको गौरवमय प्रतिष्ठा र अवसरहरूको अनुपातमै हुनुपर्दछ।"-एलेन जी. हाइट, कनफ्रन्टेशन, पृ. २१बाट रूपान्तरित।

"सैतान भ्रष्ट हुने र उसको छल गर्ने शक्तिलाई प्रयोग गरेर मानिसको पतन हुने कुरो सुरुदेखि नै परमप्रभु र खीष्टलाई थाहा थियो। पापको अस्तित्व हुनुपर्छ भन्ने परमप्रभुको चाहना थिएन, तर त्यसको अस्तित्व हुने उहाँलाई पहिलादेखि नै थाहा थियो। पापको भयानक आपतकालिनसँग सामना गर्न उहाँले प्रावधान वा बन्दोबस्त गरिसक्नुभएको थियो। संसारप्रति उहाँको प्रेम यस्तो महान् थियो कि उहाँले त्यसलाई आफ्नो एकमात्र प्रिय पुत्र दिन उहाँ वचनबद्ध हुनुभएको थियो ताकि "उहाँमाथि विश्वास गर्ने कोही पनि नाश नहोस्, तर त्यसले अनन्त जीवन पाओस्।" यूहन्ना ३:१६।"-द डिजाएर अभ एजेज, पृ. २२बाट रूपान्तरित।

चिन्तनमननः

- अ. पापको सुरुवात र यस संसारमा खराबको अस्तित्वलाई परमप्रभु नै जिम्मावारी हुनुहुन्छ भनेर घोर चिन्तनमनन गर्नुहोस्। यो दोषारोपनको जवाफ हामीले कसरी खोज्ने?
- आ. खराबको पूरै प्रश्नलाई बुझ्न क्रूसको स्थान कसरी उपयुक्त हुन्छ? खराबको सुरुलाई बुझ्न क्रूस र त्यहाँ के भयो त्यो हाम्रो बुझाइको केन्द्रविन्दु किन हुनुपर्दछ?
- इ. हजारौं वर्षको पाप र यस संसारमा भएको दुःखकष्टलाई सैतानलाई पूरै थाहा पाइसकेको हुनुपर्छ। उसको विद्रोहका दुःखद नतिजाप्रति ऊ सजग भइसक्नुपर्ने हो। तैपनि अझ उसले परमप्रभुको विरोधमा ऊ किन गइरहेको छ?
- ई. परमप्रभुको बिनासर्त प्रेमको बारेमा येशूले मत्ती ५:४३-४८मा उल्लेख गर्नुभएको हामीलाई थाहा छ। हामीले अरू मानवप्राणीहरूसँग गर्ने कारोबारको नमुना प्रभुले ती पदहरूबाट देखाउनुभएको छ। तपाईंको परिवार र चर्चमा त्यो नमुनालाई तपाईंले अझ राम्रोसँग कसरी प्रतिबिम्बित गर्न सक्नुहुन्छ?

उ. १ पत्रुस ५:८मा पत्रुसले हामीलाई यसरी सचेत गराएका छन्, "सचेत रहो, जागा रहो, तिमीहरूको शत्रु दियाबलस कसलाई भेटाऊँ र खाइहाँलू भनी गर्जने सिंहझैँ खोजिहँड्छु।" सैतानको युक्तिहरूबाट हामी कसरी जोगिने? हेर्नुहोस्, "१० अब अन्त्यमा, प्रभुमा र उहाँका शक्तिको सामर्थ्यमा बलवान् होओ। ११ दियाबलसका युक्तिहरूका विरुद्धमा खडा हुन सक्नलाई परमेश्वरका सारा हातहतियार धारण गर। १२ किनकि हामीहरूको युद्ध शरीर र रगतको विरुद्ध होइन, तर प्रधानताहरूका विरुद्ध, शक्तिहरूका विरुद्ध, वर्तमान अन्धकारका सांसारिक शासकहरूका विरुद्ध र स्वर्गीय स्थानहरूमा भएका दुष्ट्याइँका आत्मिक सेनाहरूका विरुद्ध हो। १३ यसैकारण परमेश्वरका सारा हातहतियार उठाओ, र यसरी खराब दिनको सामना गर्न सक, र सबै काम गरेर खडा हुन सक्ने होओ। १४ यसकारण आफ्ना कम्मर सत्यले कसेर, धार्मिकताको छाती-पाता लाएर खडा होओ, १५ र खुट्टामा मिलापको सुसमाचारका जुत्ता लाएर तयार होओ। १६ साथै विश्वासको ढाल उठाओ, जसबाट तिमीहरू दुष्टका सबै अग्निबाण निभाउन सक्नेछौ। १७ मुक्तिको टोप लगाओ, र पवित्र आत्माको तरवार लेओ, जोचाहिँ परमेश्वरको वचन हो। १८ सारा प्रार्थना र निवेदनसाथ सब समय पवित्र आत्मामा प्रार्थना गर। यस उद्देश्यले लगनशील र सतर्क भएर सबै सन्तहरूका निमित्त प्रार्थना गरिरहो। १९ मेरो निमित्त पनि प्रार्थना गर, कि जब म आफ्नो मुख खोल्छु तब मलाई वचन दिइओस्, र म निर्भयतासाथ सुसमाचारको रहस्य घोषणा गर्न सकूँ, २० जसको निमित्त म साइलाले बाँधिएको एक राजदूत हुँ, र जसरी मैले बोल्नुपर्ने हो, त्यसरी म साहससँग बोल्न सकूँ।" एफिसी ६:१०-२०।

कथा १
आशा खोज्दै
क्रिष्टी, न्युजिलान्ड

एशियामा कुनै धार्मिक वातावरण नभएको घरमा क्रिस्टी हुर्केकी थिइन्। जब उनी तरुनी भइन् उनले यो प्रश्न सोध्न थालिन्, "यस जीवनको अर्थ के छ?" यदि मानिसको जीवन केवल एउटामात्र छ भने खानु, पिउनु र मनमोजी गर्नु, त्यो नै जीवनको उत्तम अर्थ हो भनेर उनले सोचेकी थिइन्। तर यो जीवन पनि उनको निमित्त अर्थहिन साबित भइरहेको थियो।

एउटा गर्मीको मौसममा अङ्ग्रेजी भाषा सिकाउने स्कूलमा उनी भर्ना भइन्। त्यस स्कूलको शिक्षक अमेरिकाबाट आएका थिए। उनी ईश्वरीय विज्ञानमा पिएच डी गरेका थिए। क्लासको सुरुमै उनले आफूलाई परमेश्वरले कार दुर्घटनाबाट कसरी बचाउनुभयो भनेर गवाही सुनाए। दुर्घटनामा उनको कार नराम्रोसँग क्षती भएको थियो। तर त्यसबेला उनलाई केही ठुलो कचौराले छोपेको जस्तो अनुभव भएको थियो र दुर्घटनाबाट केही चोट नभइ आफू बचेको सुनाए। त्यस आश्चर्यलाग्दो कथा सुनेर क्रिस्टी धेरै प्रभावित भइन्। क्लास सकेपछि घरमा गएर आफ्ना बाबु आमालाई त्यो कथा सुनाइन्। त्यसबेला उनको दिमागमा परमेश्वरको बारेमा बिउ रोपिएको थियो।

दश वर्षपछि, जब उनी क्यानाडाका छुट्टीको बेलामा गइन् त्यसबेलामा उनले परमेश्वरको बारेमा फेरि सोचिन्। उनी भ्यानकुभरको होटेलमा बसेकी थिइन्। उनको होटेलनिर एउटा चर्च थियो। त्यस चर्चको ढोकामा एक जना मानिस ठूलो अक्षरले लेखेको कागतमा हातबाट देखाउँदै थियो, "घर फर्किनुहोस्।" अपरान्हमा, जब उनी चर्च भएर फर्किन्दै थिइन् त्यही मानिसले त्यो छापा हातबाट देखाउँदै थियो, "घर फर्किनुहोस्।" हुरीबतास चलिरहेको थियो, तर त्यसको बावजुदपनि त्यस मानिसले सुरो भएर त्यो छापा किन देखाइरहेको उनले छक्क परेर सोचिन्। उनको दिमागमा त्यस मानिस महिनौंसम्म चलबल गरिरह्यो। आखिरमा इसाई विश्वासहरूमा केही न केही विशेष कुरो होला भनेर उनको मनमा गडयो।

घर फर्केपछि क्रिस्टीले मास्टर पढ्न विश्वविद्यालयमा भर्ना भइन्। जब कक्षामा उनको शिक्षकले आत्मिक पुस्तक उनलाई र उनका साथीहरूलाई उपहारको रूपमा दिँदा उनी छक्क परिन्। त्यस पुस्तकप्रति उनी प्रभावित

भएकी थिइन् किनकि त्यस पुस्तकमा उनले सोधेकी जीवनको केही अर्थको बारेमा जवाफ लेखिएको थियो। उनले शिक्षकलाई इमेलबाट धन्यवादको पत्र लेखिन् र उनले येशूको बारेमा अझ जानकारी लिन चाहेकी लेखिन्। त्यस शिक्षकले अर्को शिक्षिकालाई उनलाई चिनाइ दिए। उनले आफ्नो घरमा हरेक हप्ता आराधना कार्यक्रम गर्थिन्। समूहले क्रिस्टीलाई माया गरेको र आफ्नो समूहमा हुलेको महसुस गरिन्। उनले दिनदिनै बाइबल पढ्न थालिन्। पछि, उनले आफ्नो हृदयलाई परमेश्वरमा सुम्पिन्।

क्रिस्टीले धेरै चर्चहरूमा गइन् र चर्चका कार्यक्रमहरूमा भाग लिइन्, तर परमेश्वरसँगको उनको सम्बन्ध केही न केही ठिक नभएको उनले महसुस गरिन्।

दुई वर्षपछि जब उनी न्यु जिलान्डमा गएकी थिइन् तब उनले होप च्यानल टेलिभिजन कार्यक्रम हेरिन्। घर फर्केपछि उनले अलाइनमा होप साबथस्कूल कार्यक्रम युट्युबमा भएको उनले भेट्टाइन्।

उनले होप साबथ स्कूल कार्यक्रम हेर्न थालिन् र त्यसलाई रोक्न सकिनन्। होप च्यानल साबथ स्कूल कार्यक्रम उनको दिनमा अत्यन्तै खुशियाली समय भएको थियो। उनले केही महिनाभित्र त्यो होप च्यानलको तीन वर्षको कार्यक्रम हेरिन्। अनललाइनमा भएको सबै साबथ स्कूल कार्यक्रम उनले हेरिन्। होप च्यानलमा देखाइएका कक्षाका सहभागीहरूले गर्दा उनले कतिपय विषयहरू बुझ्न सकेका थिए। तिनीहरूका हँसिलो मुहारहरू उनलाई सान्ने मन परेको थियो।

जब उनले त्यस होप च्यानल कार्यक्रम हेरिन् तब उनले परमेश्वरको बारेमा स्पष्ट चित्रण थाहा पाइन्। परमेश्वर दयाले भरपूर्ण हुनुहुन्छ, उहाँले मानिसहरूलाई आफूतिर फर्कोस् र उद्धार पाओस् भन्ने उहाँ चाहनुहुन्छ, र उहाँ जहिले पनि क्षमा दिन तत्पर हुनुहुन्छ भन्ने सन्देश सिकिन्। पहिलो पल्ट उनी परमेश्वरसँगको सम्बन्ध राम्रो भएको उनले महसुस गरिन्। उनी सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चमा सरिक हुन निर्णय गरिन् र बपतिस्मा लिने पनि निर्णय गरिन्।

"मेरो आत्मिक जीवनको उत्थानको निमित्त मेरो जीवनमा होप च्यानल कार्यक्रम आउन दिनुभएकोमा धन्यवाद छ। अब म मेरो जीवन येशूलाई दिन तयार छु र म परमेश्वरको महिमाको निमित्त जिउन चाहन्छु। यही नै मेरो जीवनको अर्थ हो।"

-आन्द्र्यु मेकचेस्नी।